PROPAGANDNI NEDELJNIK ANARHOSINDIKALISTIČKE INICIJATIVE

Direktna akcija

★ NOVA SERIJA ★ BR.41 ★ 17. JANUAR 2013. GOD ★ BESPLATNO ★

Zaustavimo novi zakon o štrajku!

Prošli su novogodišnji praznici, i nakon jednog od najjadnijih ulazaka u novu godinu u skorijoj istoriji, vraćamo se sivilu života u Srbiji početkom XXI veka - sivilu koje sve više preti da postane braon, kako život sve više počinje da odlazi niz odvod ekonomske krize, privatizacije, tranzicije i rasta evra. Nezaustavljivo srljanje ka krahu, privremeno pauzirano indukovanom amnezijom tokom praznika, sve nas je dočekalo sa prvim radnim danima i prvim računima koji su nam stigli u poštanske sandučiće. Naravno, samo idioti su mogli da pomisle da će vladajuća klasa išta naučiti iz veoma ozbiljne krize u kojoj se njihov sistem nalazi – budući da im nije pomoglo prizivanje smaka sveta, odlučili su da nastave po starom pa, ako prođe – prođe. No, i njima je jasno da neće proći. Iako je neoliberalni model pokazao potpunu nemogućnost funkcionisanja u realnom svetu, to očigledno ne znači da će naši vladari rešiti da ga se odreknu. Radeći intenzivno na uništavanju i seči svih prava za koja se naša klasa izborila kroz istoriju, srpske gazde u najskorijem roku pokušavaju da uvedu novi, još restriktivniji zakon o štrajku. Budući da Direktna akcija odbija da istakne kao ključnu temu postavljanje i uklanjanje besmislenih spomenika ili kič muzičke performanse u UN, u

RAČUNI ČEKAJU

ovom broju, prvom u novoj sezoni, moći ćete da čitate više o namerama vladajuće klase da nas dodatno terori-še novim zakonima, ali i o koordinaciji otpora radničke klase, ne samo kod nas – budući da je kapitalizam globalni problem – već i širom sveta!

Slučaj „Komandir Šamil"

U Splitu je pre nekoliko dana hrvatska policija uhapsila Damira Mamića koji je u video snimku objavljenom na Internetu pod imenom Komandir Šamil, izneo neka svoja razmišljanja o navodnom Pokretu otpora i nedavnim bombaškim diverzijama u Zagrebu. Buržoaski žurnalizam je ovom video snimku odmah pripisao „pozivanje na terorizam", a istražni organi krenuli s optužnicom i hapšenjem. Pažljivim gledanjem snimka možemo videti da Mamić govori o tome šta je, po njegovom mišljenju, „nužno" učiniti, ni u jednom momentu ne preuzimajući odgovornost za ovu akciju.

Neke sive eminencije, koje sebe nazivaju „bezbednosnim analitičarima", ovih dana su obilato koristile događaje u Zagrebu kao povod za napad na sve što ima predznak levičarskog, komunističkog i antikapitalističkog, optužujući čak u svojoj histeriji i urednike TV programa koji su puštali partizanske filmove i time narodu davali „loš primer". Hajka na „komuniste" utoliko je više simptomatična jer se o stvarnoj pozadini zagrebačke eksplozije i dalje ne zna gotovo ništa, budući da se prvooptuženi Vojislav Blažević još uvek brani ćutanjem.

I pored primetnog Mamićevog egzibicionizma, i možda ne baš najbolje artikulisane potrebe da se inati s antikomunističkom histerijom koja je u hrvatskim medijima otpočela odmah nakon pomenutog podmetanja bombe, ne vidimo ništa sporno u rečenicama: „Zakoni su pisani tako da odgovaraju dijaboličnoj vladajućoj klasi", ili „Treba učiti iz postupaka partizanskih jedinica iz doba narodnooslobodilačkih borbi". Naprotiv.

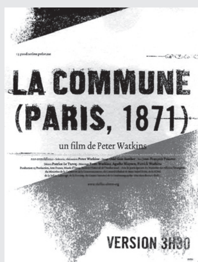
Zakon drži ljude pod zemljom!

Rudari „Bora", „Majdanpeka" i „Resavice" više puta su se bezuspešno obraćali Ministarstvu za rad tražeći da im se omogući penzionisanje. Dešava se da i sa 40 godina radnog staža rudari obavljaju teške poslove u rudarskim jamama, jer nemaju „dovoljno" godina starosti da bi otišli u penziju, u skladu sa „zakonom". Zbog izuzetno teskih uslova za rad rudari imaju pravo na beneficirani radni staž kako bi na vreme ostvarili pravo na penziju. Međutim, to je samo mrtvo slovo na papiru, jer aktuelni zakon poništava sve njihove godine teškog rada u rudarskoj jami.

"ANARHIJA JE DRUŠTVENO STANJE U KOJEM JE RAZUM JEDINA VLAST." (Majkl Švab)

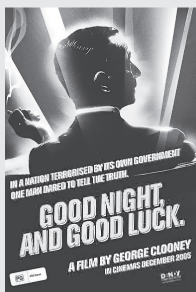
Preporučujemo film

La Commune (Paris, 1871) (2000)

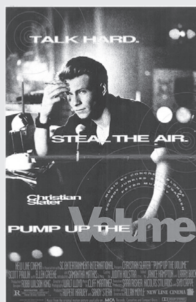
Film rekonstruiše događaje u Pariskoj Komuni, snimljen u vrlo neobičnom kvazi-dokumentarnom stilu. Zbog represije, previranja i siromaštva u Parizu je 1871. izbila narodna revolucija, koju su podržali revolucionari – komunisti i anarhisti. Narod je formirao Komunu, čija je struktura bila komunistička i koja je kasnije bila uzor drugim narodnim pobunama i ustancima. Nakon nekoliko nedelja, vlast u Versaju poslala je vojsku koja je ugušila Komunu i masakrirala komunare. Većina glumaca su naturšcici, a ceo film je snimljen tokom trinaest dana i noći u jednoj napuštenoj fabrici u predgrađu Pariza.

Good Night, and Good Luck (2005)

Novinar Edvard Marou 1953. godine uz podršku urednika i kolega odlučuje da se preko mreže CBS suprotstavi i uđe u javni sukob sa senatorom Mekartijem na vrhuncu mekartijevske antikomunističke paranoje i „lova na veštice". Zasnovano na istinitim događajima.

Pump Up The Volume (1990)

Ovaj film bi se mogao klasifikovati kao tinejdžerska romantična komedija, kada glavni lik ne bi bio srednjoškolac koji je pokrenuo svoj piratski radio preko koga svako veče pokušava da ukaže svojim vršnjacima na to da sa svetom u kome žive nešto jako nije u redu...

Direktnu akciju možete nabaviti na sledećim mestima:

BEOGRAD: Knjižare BARABA, PLATO i BEOPOLIS; Kafići BROD, BRAT FIDEL i BRAT ČE. **KRAGUJEVAC:** Kafane MAGMA i MARKO. **SREMSKA MITROVICA:** Knjižara BUKBAR. **UŽICE:** Kafić KUĆA ČAJA. **NIŠ:** Udruženje ŽENSKI PROSTOR. **ZAJEČAR:** Omladinski centar ZAJEČAR. **NOVI SAD:** Knjižare NUBLU i MALA VELIKA KNJIGA.

ZAGREBI DUBLJE

Konferencija povodom 90 godina MUR-a

Anarhizam, prihvaćen od strane međunarodnih borbenih radničkih grupa, izrastao je u anarhosindikalizam. Preko milion članova revolucionarnih sindikata udružilo se 1922. godine u MUR.

Revolucionarni radnici iz celog sveta okupili su se 5. januara 2013. u Londonu na konferenciji kojom je obeleženo 90. godina od osnivanja Međunarodnog udruženja radnika i radnica (MUR), organizacije utemeljene na revolucionarom sindikalizmu, koja ima za cilj rušenje kapitalizma i svih država, te uspostavljanje samoupravnog slobodarskog komunističkog društva.

Lokalna grupa južnog Londona, britanske članice MUR-a (SolFed) ugostila je stotinak delegata, radnika, studenata i nezaposlenih. Konferencija je otvorena izlaganjem Mančesterske lokalne grupe Federacije solidarnosti (SolFed) o istoriji MUR-a. Priča počinje mnogo pre formiranja MUR, raspadom Prve internacionale u u 19. veku, usled raskola između sledbenika Bakunjina i Marksa. Ovi poslednji su zagovarali pravljenje političkih partija i preuzimanje državnog aparata. Nasuprot tome anarhisti, koji su već tada upozoravali da takve ideje vode u novu tiraniju, zalagali su se za udruživanje slobodnih, samoupravnih zajednica, po federalnim osnovama.

Marksisti su formirali socijalističke partije i Drugu internacionalu, čije su mnoge članice na početku Prvog svetskog rata u parlamentima evropskih država sramno podržale buržoaziju, glasale za ratne kredite i time gurnule Evropu u najveću klanicu koju je svet do tada video. Nakon rata autoritarni socijalizam oživeo je kroz komunističke partije i Kominternu pod kontrolom boljševika, koja je svoje krajnje ishodište našla u staljinizmu i drugim autoritarnim režimima.

Anarhizam, prihvaćen od strane međunarodnih borbenih radničkih grupa, izrastao je u anarhosindikalizam. Preko milion članova revolucionarnih sindikata udružilo se u MUR, 1922. godine u Berlinu. Ta godina označava javljanje anarhosindikalizma kao planetarnog radničkog pokreta. Najbrojnija članica MUR-a, španski CNT, je 1936. poveo revoluciju koja se još uvek pamti kao procvat slobodarskog pokreta. Kolektivizacija zemljišta, preuzimanje fabrika, zbacivanje jarma katoličke crkve i hrabra borba protiv fašista generala Franka završila se porazom koji je najavio užase Drugog svetskog rata. Pokret je u ovom periodu gotovo zatrt, ali posledice dugih godina progonstva, represije i fašizma jenjavaju 1970-ih, kada se ponovo javlja nekoliko članica: CNT, FAU (Nemačka), USI (Italija), NSF (Norveška). Raspad Sovjetskog saveza vodi jačanju pokreta kroz pridruživanje drugova i drugarica iz Poljske (ZSP), Slovačke (PA) i Rusije (KRAS).

Prezentacija je završena osvrtom na revolucionarne sindikate danas, koji deluju u svakodnevnom životu radničke klase organizujući kolektivni otpor na radnim mestima i svugde gde se budi otpor državi i međunarodnom kapitalizmu. Drug Giljermo iz Argentine je govorio o burnoj istoriji sindikata FORA, koji je začet pre 111 godina i ubrzo izrastao u sindikat od 250.000 radnika. Pre dugog perioda diktaturā 1930-1983, FORA se pamti po štrajku u železari Vasena 1919. Kojim je započeo opšti

oružani sukob u Buenos Ajresu, kao i po ustanku u Patagoniji kojem je prethodilo 367 štrajkova. Ove borbe vodile su se za prava radnika i protiv argentinske države i stranih (engleskih) kapitalista. Početkom ovog veka FORA se ponovo oglašava kroz masovne skupove i fabričke okupacije tokom velike argentinske ekonomske krize.

Gosti iz Slovačke predstavili su svoj sindikat Priama Akcia (PA) koji je tokom 12 godina svog postojanja prerastao iz propagandne u borbenu radničku organizaciju. PA trenutno vodi masovnu kampanju protiv poslodavaca koji izrabljuju đake i studente i održava tempo sukcesivnih štrajkova u prosveti, koji teku već tri meseca.

Skup su zaključili domaćini, koji su posebno naglasili SolFed-ov organizovani otpor državnom programu „javnog rada" (workfare) - prinudni besplatni ili bedno plaćeni rad (daleko ispod minimalca) koji biva nametnut nezaposlenima na socijalnoj pomoći i onima sa invaliditetom. Javni rad je napad na celu radničku klasu, kroz smanjenje broja radnih mesta i pritisak na sniženje plata. Organizovani bojkoti i akcije širom Britanije u proteklih godinu dana su uspešno prinudili nekoliko kompanija da ukinu javni rad i izazvale javni gnev ministra za zapošljavanje.

Skup je završen u atmosferi solidarnosti, a bratimljenje prisutnih se nastavilo uz jelo i piće do kasno u noć.

Da li ste znali

...da je 95% najvažnijih nacističkih naučnika nakon Drugog svetskog rata odvedeno iz Nemačke u SAD, da bi radili za američke korporacije?

AKTUELNO

Važna bitka za radnički pokret

Radnički pokret u Srbiji gotovo da ne postoji. Lažni sindikati i radničke vođe, koji više od 60 godina simuliraju postojanje radničkog pokreta, doveli su do toga da su sindikati poznati samo po svinjskim polutkama i po raznim mahinacijama i izdajama radničkih interesa. Tek sa vrtoglavim ubrzavanjem procesa u kojima stotine hiljada ljudi ostaju bez posla, i u kome se na svaki način pokušavaju umanjiti i ograničiti radnička prava, veliki deo radničke klase u Srbiji počinje da razume da bez organizovanja, i borbe, na kraju dana u radničkom tanjiru neće ostati ništa.

Namera vladajuće klase je, već duže vreme, da donese novi zakon o štrajku koji će biti još restriktivniji i još više antiradnički od ovog aktuelnog. Vladajuća klasa je s vremena na vreme puštala probne balone, plasirajući u medije najave o izmenama zakona o štrajku, želeći valjda da testira odgovor radnika na predložene promene. No, baš uoči Nove godine, i u nedelji koja je usledila nakon ulaska u 2013, valjda sa namerom da iskoristi period nepažnje i opuštenosti koji uvek prati novogodišnje praznike, obavešteni smo o nameri da se novi zakon o štrajku stavi pred poslanike u parlamentu tokom aprila ove godine, a verovatno i ranije.

Novi zakon o štrajku definiše radno mesto zaposlenog i njegove poslovne prostorije kao mesto štrajka – što znači da se štrajkovi više neće moći preliti na ulice ili ispred zgrada Vlade i drugih koji su odgovorni za probleme radnika. Gazde, u svoju odbranu, kažu da će to i dalje biti moguće, „samo" što će takve proteste morati da odobri MUP. Svi koji su ikada „prijavljivali" bilo kakvo javno okupljanje policiji vrlo dobro znaju šta nam gazde zapravo govore – policija na svaki način, birokratski i silom, otežava i onemogućava sprečavanje javnih okupljanja, a, kada proceni da bi skupovi bili suviše opasni po vladajuću klasu, ima zakonsko pravo, da bez ikakvog obrazloženja zabrani skupove. I, naravno da će to raditi. Pored toga, zakon je prepun mnogih drugih kriminalnih novosti – npr. zakonom se utvrđuje i mogućnost da gazda može da otpusti radnika ako se dokaže da je štrajkovao na nezakonit način. Naši štrajkovi uglavnom su bili nezakoniti jer su se odvijali na ulici, pa će se novim zakonom i ono malo prava koja su radnici imali izgubiti. Tu je i ideja o uvođenju mogućnosti „lokauta", koja bi omogućila gazdama teror nad svim radnicima u preduzeću u slučaju štrajka itd.

Jasna je namera gazda da nam ograniče način na koji ćemo štrajkovati i da nas kanališu na taj način da štrajkovi budu onakvi da gazdama i političarima ne prave nikakve probleme – dakle štrajkovi za koje niko neće znati, koje niko neće čuti i koji, suštinski, ništa neće moći da postignu protiv gazda. Nužno je pokrenuti borbu protiv donošenja ovog zakona, i sprečiti njegovo implementiranje. Ovaj zakon, svojom jasnom zločinačkom prirodom, doveo je do toga da čak i žuti sindikati, koji uvek rade u interesu gazda, počinju da dižu glas protiv njega. Na žute sindikate se nikada ne treba oslanjati, ali ovo pitanje, budući da je tako otvoreno antiradničko, svakako treba da posluži kao povod za angažovanje radnika u borbi za svoja prava. Angažovanje u borbi protiv gazda i političara je preduslov za ponovno stvaranje ozbiljnog radničkog pokreta u Srbiji, koji će biti u stanju ne samo da spreči dalje uništavanje radničkog života i standarda, već i da izbori novo društvo u kome neće biti eksploatacije.

Marko Simić

Vesti iz međunarodnog radničkog pokreta:

Vojno osoblje zastrašuje radnike u fabrikama „Najk“ u Indoneziji

Nakon velikih radničkih pobuna u Indoneziji tokom prošle godine, vlada ove zemlje je odobrila povećanje minimalne zarade. Međutim, sindikati tvrde da je najmanje šest fabrika obuće koje imaju ugovor s kompanijom „Najk“ posle ove vladine uredbe uputilo zahteve da budu izuzete iz novog platnog programa.

Uprave fabrika angažuju vojno osoblje kako bi zastrašivalo zaposlene i primoralo ih da rade za plate ispod odobrenog minimalca. Radnici iz fabrike kompanije „Najk“ u Sukubami, gradu na zapadu Jave, tvrde da ih prisiljavaju da potpišu „peticiju“ podrške fabrici u njenom zahtevu da bude oslobođena obaveze da poveća iznos zarada.

Jedna radnica je preko telefona snimila kako pripadnik vojnog personala govori okupljenim radnicima da „svi treba da potpišu“. Ona kaže da je, uz nekoliko drugih radnika, pokušala da odbije ovu restrikciju zarada. „Vojno osoblje nas je pozivalo na razgovore“, rekla je. „Ispitivali su nas i zastrašivali. Govorio je povišenim glasom i udarao šakom o sto. Rekao mi je da u fabrici ima puno vojnih obaveštajnih oficira, što me je užasnulo.“

U fabrikama koje su izuzete iz programa povećanja plata, radnik je plaćen sa 3.70 dolara dnevno, umesto da dobija 4 dolara dnevnice, koliko iznosi minimalac odobren od vlade. Radnici kažu da im je, ukoliko odbiju troškove prevoza i stanovanja, to dovoljno jedva za jedan dnevni obrok.

Štrajk u Kini

U jednoj fabrici u Kini koja proizvodi delove za kompaniju „Fokskon“ (poznata po proizvodnji mobilnih telefona i druge računarske opreme) štrajkovalo je više od hiljadu radnika tražeći veće plate. Štrajk u fabrici u gradu Fenčengu počeo je u četvrtak prošle nedelje i nastavio se tokom sledećeg dana, kada su radnici prouzrokovali veliku gužvu u gradu blokirajući glavnu ulicu.

Kompanija „Fokskon“ oglasila se saopštenjem u kome seogradila od svih zahteva radnika, tvrdeći da fabrika iz Fenčenga „nije članica kompanije“, rekavši da je za probleme u vezi sa zaradama radnika odgovorna lokalna uprava.

Velike pobune radnika u fabrikama koje posluju s „Fokskonom“ dogodile su se u septembru prošle godine. Tada se oko 2.000 radnika u fabrici u Taićuanu sukobilo s pripadnicima obezbeđenja.

NOVOGODIŠNJE DEMONSTRACIJE SOLIDARNOSTI SA ZATVORENICIMA, ISPRED CENTRALNOG ZATVORA U ATINI

Sindikalna konfederacija Anarhosindikalistička inicijativa (ASI) je propagandno-borbena anarhistička revolucionarna sindikalna organizacija, koja se bori za društvo bazirano na individualnoj i kolektivnoj slobodi, ravnopravnosti i solidarnosti, lišeno svih oblika represije, hijerarhije i vlasti čoveka nad čovekom.

ASI je Sekcija Međunarodnog udruženja radnika i radnica (MUR-AIT-IWA)

Direktna akcija nastavlja tradiciju časopisa Hleb i sloboda, čiji je prvi broj štampan 1905. u Beogradu

Direktna akcija se finansira vašim donacijama. Ako želite da nas podržite na ovaj način, novac možete uplatiti na račun Centra za liberterske studije: 200-2269920101033-28

CIP: 329(497.11)
ISSN 1821-0813
COBISS.SR-ID 107264780

Uredništvo: Milan Lukić, Slobodan Stamenčić, Ratibor Trivunac, Tadej Kurepa i Aleksandar Belčević **(odgovorni urednik)**

Priloge i pisma slati na kontakt adresu.

Kontakt: CLS (DA), Poštanski pretinac 6, 11077 Beograd, Srbija
tel. 063/1165551
e-mail: da@inicijativa.org
web: www.inicijativa.org

Rukopisi ne gore.
Tiraž: 1000